

הכבד של פערוי

פערוי שיש, מנטורית להצלחה אישית ועסקית

להכנה פאי אישי...), כאשר מסייםים את ששת השקעים, שמים מלמעלה תבנית נספפת ריקה (כך זה שומר על צורת הקעריות ביל ששהערות יתפזרו), מכניםים לתנו על 180 מעלות משנין 12 דקות!

זהו, גמרות והקעריות מוכנות. קוצצים את הבצל מכניםים בסיר עט שמן ומטגנים עד שמוזהייב. חותכים את הפטירות לרביעים ומוסיפים לטיגון קל. קוצצים את הכבד לחיצות גסות ומוסיפים לסיר. מטגנים כמה ודקות. מוסיפים את כל יתר החומרים ומובלשים עד לצלחת. מהו שהכנות כעת נשאר לך רק לצלחת. מהו שהכנות

לא לוקחת יותר מחייב שעה, והמוראה מושלם! מניחים בצלחת קערית קדאית וממלעלת כף - כבד ופטירות.

האם את מעבירה את המרכיב הלאה? למה?

ברורו, וכל פעם אני מתרגשת לשימוש מושגים שאין הצלחו כל כך ביכולת לשדרג מנות והכיף הגדול הוא לראות שהם הן לא מפסיקות לנוון עט זה.

איך תמודידת את מערכת היחסים בין לבן המתבוח?

וואו, המטבח הוא המקום שהתחали להויגאל והוא המקום שבו שמהווה עד היום חלק ניכר מהעולם שלי.

אויה בא מועלם ההיטק. היתי מתחונת ושנאתה את העבודה שלי. עבדתי, אבל כל יום היה 'אוף' חדש, ואחריו כל יום עבודה חיפשתי מקום להריגש סייפק בו. את המקום הזה מצאתי במטבח. שם היתי מותפרקת ביצירה ועשיה, שם הייתה נהנית. אחרי שנתיים של עבודה סייפית בהיטק התקיימה חווות המרכיבים של העיתון שלנו - עיתון המבשר. אויה זכרת את היום הזה. שכנה דפקה לי בדלת ואמרה: 'פערוי יש תחרות מטבחני, מהר היא נגמרה, תשליח מחר'!

לא עבר אלא יום אחד עד שקיבלת טלפון שאני עלה לשלב הגמר. ביריד התמודדתי עם מישיה נספנת על הבמה. זכרת את הרגע שעמדתי שם והציגתי את המנה שלי. המנחה שאלת אותי האם למדתי בישולי גורמה או צלחות, וכשאמרתי שלא היא אמרה: 'פערוי, תקשיבי היoud שlk הוא כאן!' היא התכוונה לומר שהיoud שלי במטבח, אבל אויה קיבלתי את המשפט שלו לגורמי. היoud שלי הוא כאן, בששייה מספקת, ממשחו שעשויה לי טוב, לא בדף חשבון הבנק של סוף החודש. אולי, יש סיכוי, יצאת מן האפלה אל האור...

עברתתי חודשים של התהבותות ולבסוף נרשמתי ללימודים אימוני וטיפול. התמחיתי, הוציאתי תעוזות, למדתי לעומק במקריםות הנחשים ביותר בארץ והגעתי למקום של חיים מנוגדים להצלחה. טוב ליום בעבודה, אני שמחה בה, את הטוב הזה אני מעבירו לכל הלקוחות שלי והכול מהתחל ממטבח. עד היום, אגב, אויה אוהבת אותו ומרגישה שהוא מקום החיים שלי.

מהו מרכיב הדגל שלך?

השאלה היא למה את קוראת מרכיב הדגל - למרכיבים שהוא זוכה בתחרות או למרכיבים שהווים על עצם בביטחון? אם אנחנו מדברים על המרכיבים הקבועים, כמעט ואין לי מהם. יש לנו שלושה סלטים לשבת שאנו חנו קוראים להם: 'סלטי אלチוטש' - טחינה, עגבניות חמץ, יהיו לפחות 7 סלטים נוספים אך הסלטים האלה יהיו שם תמיד. קיבלו מאמא, היא קיבלה מאמא שלה והם תמיד נמצאים.

מה עוד?

עד מרכיב קבוע...

אה, יש, וחוזאי, שניים היו קוראים לי פערוי-קדאי - על שם הקדאי.

בימים שגileyתי את שערות הקדאי בכשות הבד"ץ, הבניין שמשהו חדש קורה לי. אני שמנונת תמיד ובכל התחלתי להשתמש עם זה לכל דבר ובכל מהנה כבשרי, חלבני, פרווה. עד כדי כך שכשהז מבקשים ממני להביא משהו לשמהו או כשבאו להתראה אצלך - תמיד כשהוגש הקדאי - ריאתי איך כולם נשימים לרווחה - הנה פערוי הגיעה.

הסיבה שככל כן התורשתי ממנה - כי אני המוטו שלי - זה לעשות את החיים יפים וקלים. וזה מה שמצותי במוחו הזה. אם יודעים את הסוד שלו - ואני אגלה לך אותו - זה הדבר הקל ביותר להכנה בלי להשווות ליפי ולמכובדות שהוא נתון לכל מהנה.

איך מכינים אותו?

הרכיבים:

חביתה שערות קדאי

1/2 עד 1 כוס שמן

כפית שטוחה מלוח

250 גרם כבד צלי

3 בצלים

שמן לטייגן

קופסת פטריות "שלמות" שמפניו

חביתה רותב פטריות

כף אבקת מרק בצל

2 כוס מים ורותחים

כפית פפריקה מתוקה

אופן ההכנה:

מפרידים את שערות הקדאי בתוך קערה, שופכים עליהם את השמן והמלח ומעובדים היטב. הסוד: כל שערת קדאי צריכה להיות בטונה בשמן - זה מה שיגרום לקדאי להישאר בצורה שתחלתי. ברגע שככל הקדאי עטופ היטב בשמן, מכניםים לתוך תנור מבנית אלומיניום-שיישי שקעים ומילפים את הדפנות והבסיס בצורה צפופה עם שערות הקדאי (מתיחסים להזאת) זה בזק פריך